



Region Midtjylland
Skottenborg 26
8800 Viborg
Att: Ole Thomsen, Koncerndirektør

09.11.2017

CT.MIDT
Villa Medici
Fredens Torv 3
B
8000 Aarhus C
Tlf.: 8730 9030
Tlf.: 8730
9031 (direkte)
E-post:
ct@dadl.dk

Læger er bekymrede for den fremtidige efteruddannelse af speciallæger i Region Midtjylland

Region Midtjylland har på hospitalernes intranet meldt ud, at alle udgifter til rejser, kompetenceudvikling og efteruddannelse fra årsskiftet skal betales af hospitalerne selv. Og ikke af sponsorer som f.eks. medicinalindustrien. Det angives, at alle speciallæger i Region Midtjylland herefter skal takke nej til tilbud om at få støtte til rejser og konferencer i forbindelse med efteruddannelse.

Vi bifalder at regionen også har meldt ud, at de har ansvaret for den efteruddannelse, som speciallægerne skal have, men det udmeldte stop for sponsoreret kompetenceudvikling virker ikke gennemtænkt, velundersøgt eller nødvendigt, og giver os anledning til en del spørgsmål og bekymringer.

Indledningsvis skal det pointeres, at sponserede kurser og konferencer naturligvis ikke må give risiko for at speciallægerne "kommer i lommen" på industrien. Vi er som læger naturligvis helt opmærksomme på dette. Imidlertid er det dog svært at forestille sig, hvornår denne risiko reelt er tilstede. Eksempelvis kan en kirurg ikke selv bestemme, hvilken protese, søm eller skrue, der skal indkøbes. Området er i forvejen konkurrenceudsat i forbindelse med indkøb.

Omvendt vil man med forbuddet miste relevant efteruddannelse og skærpelse af speciallægernes kompetencer. Mange kurser inden for kirurgiske specialer omhandler generelle behandlingsprincipper og ikke kun det specifikke firmas produkt. Firmaerne stiller redskaber f.eks. robotter, ultralydsapparater eller videosøjler til rådighed til undervisning og træning samt betaler for indkøb af rekvisitter (fx grise), der benyttes til denne træning. Det drejer sig om kurser, der på nuværende tidspunkt ikke udbydes i andet regi, og man kan således ikke tilmelde sig med egenbetaling.

Det er vores vurdering, at forbuddet bliver et stort problem, der på sigt vil komme til at gå ud over patientbehandlingen. Det er svært at forestille sig, at den nuværende sponserede efteruddannelse helt kan afløses af interne kurser og egen-ordning. Arbejder man eksempelvis på en højt specialiseret afdeling er det svært at få inspiration til at udvikle de kirurgiske færdigheder, hvis man ikke kommer ud. Måske kan dette i nogen grad erstattes af et ophold på en anden afdeling, men ved at deltage i konferencer er informationsstrømmen langt større og mere nuanceret. Man har mulighed for at skabe netværk med andre specialister både nationalt og internationalt til gavn for forskning og klinisk ekspertise, man præsenteres for nye teknikker, teknologi og metoder. Mange af de teknikker, der i dag anvendes på hospitalerne, er faktisk lært på firmabetalte kurser/konferencer.

Samarbejde med industrien er ikke kun et problem

De fleste af de lægevidenskabelige selskaber afholder hvert år årsmøder, der tillige er delvist støttet af forskellige aktører fra industrien. Regionens udmelding vil således afholde de fleste læger i regionen fra at deltage på de nationale møder, og dermed i praksis udvande regionens lægers indflydelse på retningslinjer og praksis i national sammenhæng og fratage lægerne mulighed for nationalt at skabe faglige netværk og deltage med præsentationer og få input af ny viden.

Vi er således ikke imod gennemsigthed, men vi er stærkt bekymrede over udsigten til væsentligt forringede vilkår for efteruddannelse. Hvis ikke den hidtidige ordning med industribetaling kan fortsætte, er det af meget stor vigtighed, at denne store uddannelsesudgift løftes af det offentlige. Vi kan være bekymrede for, om regionen har det fulde overblik over, hvor megen nyttig efteruddannelse, der faktisk udbydes. Vi har en bekymring for, om regionen har afdækket dette behov endeligt, forinden dette iværksættes – samt om man som region er i stand til at imødekomme dette behov. Dette kan resultere i en stor udgift for regionen. Hertil kommer en diskrepans imellem udmeldingen og regionens eget samarbejde med industrien i form af bl.a. industrifinansieret diabetes center og flere bestyrelsesposter i virksomheder, herunder diabetes centeret, der kunne give anledning til en lignende bekymring.

Hertil kommer, at håndhævelse af forbuddet vil indebære en lang række ikke ukomplicerede problemstillinger. Eksempelvis:

- Hvordan skal den enkelte læge bedømme hvilke kurser/kongresser, der er acceptable?
- Hvilke sanktioner påtænkes, hvis man fejlagtigt kommer på en industrisponseret konference/kursus?
- Hvad gælder for den efteruddannelse, der allerede er bestilt, men som ligger efter årsskiftet?
- Hvordan forholder det sig med aktiviteter i lægens fritid?
- Hvad med deltagelse i kongresser? Hvor går grænsen for om disse betragtes som sponserede?

Har regionen overblik over hvilke omkostninger, der vil være forbundet med kontrol og håndhævelse af forbuddet? Vi er bekymrede for, om regionen kommer til at anvende ikke ubetydelige ressourcer på kontrol og håndhævelse af forbuddet. Disse ressourcer kunne langt mere formålstjenstligt være brugt på patientbehandling og efteruddannelse - til gavn for patienterne. Med andre ord er der en risiko for, at forbuddet betyder flere kolde hænder og dårligere mulighed for netop udvikling og efteruddannelse.

Regionen bør genvurdere beslutning

Beslutningen forekommer uhensigtsmæssig og giver os anledning til at stille spørgsmål og undren i forhold til beslutningens tilblivelse. Hvem har været inddraget i processen? Det fremgår af udmeldingen på regionens hjemmeside, at der er tale om en "principbeslutning", som nu skal konkretiseres i en regional retningslinje, der udarbejdes i dialog med medarbejderne og godkendes endeligt af direktionen.

Vi ser allerhelst, at principbeslutningen bliver trukket tilbage – og at der i stedet påbegyndes en proces, der inddrager lægerne, og først analyserer behovet og "problemet" omfang. De nye tværfaglige specialeråd vil utvivlsomt ligge inde med nuanceret viden. Først herefter vil man have den rigtige baggrund for at beslutte en eventuel Regional retningslinje.

Ved Lægeforeningen Midtjyllands valgmøde den 30. oktober, hvor deltagerne i det politiske panel bestod af en del siddende og sikkert kommende regionsrådsmedlemmer, blev der tillige fra panelet udtrykt undren over processen - og over, at det politiske bagland ikke er inddraget i beslutningen. Langt flertallet af deltagerne var imod - eller mente, at det var en forhastet beslutning, som behøvede en grundig fornyet sagsbehandling. Samtlige deltagere var enige i, at lægerne bør inddrages i belsningen af forslaget- og skulle det komme til fastholdelse - ikke mindst medinddrages til udarbejdelse af plan for lægers efteruddannelse.

Det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis der er en klar plan for, hvordan speciallægers videreuddannelse skal sikres, inden der træffes forhastede beslutninger. Vi frygter således med den nuværende ledelsesmæssige udmelding en væsentlig forringelse af uddannelse og kompetenceudvikling blandt regionens speciallæger og dermed en afledt forringelse af patientbehandling. "Man bliver ikke klogere af at blive tilbudt mindre viden".

På vegne af speciallægerne i Region Midtjylland

Lise Høyer, Formand Lægeforeningen Midtjylland

Mikkel Seneca, Formand Yngre Læger Region Midtjylland

Vibeke Ersbak, Formand Regionsoverlægerådet

Steen Olesen, Formand for Forum af Specialerådsformænd